

αβαντάρω

αβαντάρω, ρ. [<αβάντα + κατάλ. -άρω]. **1.** ενεργώ ως αβανταδόρος, υποστηρίζω, ευνοώ κάποιον ή κάτι: «κάθε φορά που έχει δυσκολίες, τον αβαντάρει ο φίλος του». (Λαϊκό τραγούδι: *ντερβισάκι μου, δεν παύεις την νταμίρα να φουμάρεις, κάθισε να μας αβαντάρεις και μαζί μου να τα πάρεις*). **2.** υποστηρίζω κάποιον οικονομικά: «έχει πλούσιο πεθερό που τον αβαντάρει κάθε φορά που έχει κάποιο οικονομικό πρόβλημα». (Λαϊκό τραγούδι: *μόνο κανένας μπάρμπας σου μπορεί να σ' αβαντάρει· τα τσεκ απ' την Αμερική σε βγάζουν παλικάρι*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας